

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

CA 7 har sitt "sista" ord	Sidan 4
Sista skottet	Sidan 6
Vårpokalen	Sidan 10
Kamratföreningens vårutflykt	Sidan 14
Raseborgsresan	Sidan 18
Artilleriutbildning 99/00 vid Wisborgs kompani	Sidan 20
Invigning av nya radarn	Sidan 25
Rapport från Infokontoret	Sidan 26
Traditionsarbetet vid A 7	Sidan 29
Öresundsbron "invigd" av A 7	Sidan 37

Vi finns på två ställen

INTERSPORT
LAGERFÖRSÄLJNING
BINGERS KVARN
Bingers kvarn, Visby. 24 81 62

INTER
SPORT
Kung Magnus väg 3, Visby. 24 90 30

DET FÄRGSTARKA TRYCKERIET!

- FÄGREPRO • FÄRGTRYCK
- FÄRGUTSKRIFTER A3
- FÄRGKOPIERING A3
- FÄRGOVERHEAD • M.M.

Vi trycker och kopierar det mesta åt företag, myndigheter och föreningar.
Välkommen du också!

**Snabba
Tryck**

Cypressgatan 4, 621 58 Visby. Telefon 0498-21 10 11
Telefax 0498-213313. www.snabbatryck.se

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	
<i>C A 7 har sitt sista ord</i>	<i>Sidan 4</i>
<i>Sista skottet</i>	<i>Sidan 6</i>
<i>A 7 Slutövning 2000</i>	<i>Sidan 7</i>
<i>Vårpokalen</i>	<i>Sidan 10</i>
<i>En gentlemannamässig tävling?</i>	<i>Sidan 12</i>
<i>Kamratföreningens vårutflykt</i>	<i>Sidan 15</i>
<i>Personal- och utbildningsresa</i>	<i>Sidan 17</i>
<i>Raseborgsresan</i>	<i>Sidan 19</i>
<i>Artilleriutbildning 99/00 vid Wisborgs kompani</i>	<i>Sidan 21</i>
<i>Bravo 99/00</i>	<i>Sidan 23</i>
<i>Fördelningshelikopterplutonen har anlänt</i>	<i>Sidan 25</i>
<i>Invigning av nya radarn på Tofta</i>	<i>Sidan 26</i>
<i>Rapport från Infokontoret</i>	<i>Sidan 27</i>
<i>Vårmiddagen</i>	<i>Sidan 28</i>
<i>Traditionsarbetet vid A 7</i>	<i>Sidan 31</i>
<i>A 7 Bäste kamrat</i>	<i>Sidan 34</i>
<i>Förbandschefsmöte artilleri</i>	<i>Sidan 35</i>
<i>Öresundsbron "invigd" av A 7</i>	<i>Sidan 37</i>
<p>Utkommer 2 gånger/år med ett nummer omkring 06-15 och ett nummer omkring 12-15. Ansvarig utgivare: Bo Hansson Chefsredaktör: Gunnar Trennestam Annonsredaktör: Björn Wizén Redigering: Gunilla Sjölin Tryck: Snabba Tryck, Visby</p>	
<p>Omslagsbilden: Den 24 maj 1986 överlämnades kasern GRAIP till A 7 och nu den 8 juni 2000 slöts cirkeln genom att A 7 återlämnade kasernen till P 18. Göran Fransson (t h) överlämnar nyckeln till Conny Narkun (t v). Övriga på bilden är fr.v: Leif Svensson, Mats Lagerqvist, Östen</p>	
<p>Bästa läsare!</p> <p>När jag nu tittar lite i backspegeln, så gör jag reflektionen att det sista halvåret passerat väldigt snabbt! Det känns inte som att det var flera månader sedan jag satt och skrev om att "mörkret i tunneln kändes kompakt och att det var näst intill omöjligt att se något ljus i den andra ändan". Vi var nog många som i december förra året tog ledig för att fira jul och ett nytt millennium. Med oss hem tog vi då även tankarna på hur det skulle bli om ett halvår då A 7 skulle läggas ner.</p> <p>Jag skrev vidare att jag var övertygad om att verksamheten, efter jul, skulle fortsätta "med fanan högt vajande to the bitter end" trots rådande förutsättningar.</p> <p>Så har det också blivit!</p> <p>Tillbaka efter juluppehållet verkade det som om alla, under ledigheten, tänkt igenom sin situation och hade någon form av handlingsplan klar för sig. För i sann A 7-anda slutfördes utbildningsåret 99/00 och det har gjorts med ett mycket bra resultat.</p> <p>Jag tror att Du som läsare håller med om det efter att ha läst artiklarna i denna tidning.</p> <p>Ljuset i tunneln fanns också där!</p> <p>I dag har vi facit, dom flesta blir kvar i FM här på Gotland och några på fastlandet, några har eller kommer att yrkesväxla med hjälp av olika åtgärder från FM eller Trygghetsstiftelsen och slutligen dom som fått möjlighet till tidigare pension (55 år) har valt det.</p> <p>Det är väl ingen nyhet nu att det under förvåren även har skett ett chefsbyte vid A 7. Det blev alltså övlt Bo Hansson som fick den tuffa uppgiften att aveckla Gotlands artilleriregemente, en uppgift som Bosse skött med värdighet på alla sätt och vis.</p> <p>Jag avslutar med att meddela att "nu är Allan Olofssons nödlösning" utförd. Jag slutar nu, efter sex år som redaktör för Gotlandsartilleristen, för att i stället bli sekreterare i kamratföreningen. Eftersom ingen efterträdare finns ännu, så åtar jag mig, att ta emot artiklar till nästa nummer av tidningen och att vidarebefordra dessa till den nya redaktören.</p> <p>Med artilleristiska sommarhälsningar och ETT STORT TACK till tidningens annonsörer och till alla som har hjälpt mig med tidningens innehåll under åren.</p> <p>Gunnar Trennestam</p> <p>Nästa "deadline" är den 4 december, ett icke oväsentligt datum för oss artillerister!</p>	

CA 7 har sitt "sista" ord

GOTLANDSARTILLERISTER!

Den 30 mars fattade riksdagen beslut angående Försvarsmaktens framtida uppgifter och organisation. Härmed kom också beslutet om att Gotlands artilleriregemente, A 7, skall läggas ner den 30 juni i år.

Under 289 år i obruten följd har artilleriet på Gotland varit en aktiv och betydelsefull del av öns försvar. Den kedjan bryts tyvärr nu!

Tidigt i arbetet med att ta fram Försvarsmaktens underlag till Regeringen framkom det att A 7 riskerade en nedläggning. För att möta denna händelseutveckling prioriterade CA 7 två verksamheter. Den ena vara att fullfölja pågående grundutbildning med bibehållen målsättning och den andra var att planera samt att ge en förberedande order för eventuell avveckling. Vägledande för det arbetet har varit och är omsorg om personalen såväl anställda som värnpliktiga.

Grundutbildningen är nu avslutad. I allt väsentligt har målsättningen uppfyllts. Det är av flera skäl och av stor vikt att ytterligare ett haubits 77B-förband med tillhörande lednings- och underhållsfunktioner utbildades det "sista året" vid A 7. 77B-systemet är det system som kommer att utgöra basen för svenskt artilleri de kommande åren. Stora insatser av chefer på olika nivåer, övriga officerare samt värnpliktiga har varit avgörande för att förbandet i sin helhet har den kvalitet som CA 7 ställt krav på.

Även i år har A 7 utbildat enheter som kommer att krigsplaceras inom MekB 18. Dessa är en ledningsgrupp för bataljonsartillerichefen vid mekaniserad bataljon jämte eldledningsgrupper. Jag konstaterar, utifrån en personlig erfarenhet som "pansarartillerist", att dessa enheter väl tillgodogjort sig utbildningen. I samband med de olika övningarna i Skåne samt vid MekB 18 slutövning visade såväl officerare som värnpliktiga hur verksamhet och betydelsefullt artilleriet är för den mekaniserade striden.

Årets utbildning vid A 7 innebär att ytterligare ett antal yrkes- och reservofficerare samt värnpliktiga har en kompetens som efterfrågas i det "nya artilleriet". Nyttja denna kompetensen i det kommande arbetet inom Försvarsmakten. Vi har alla ett ansvar för den framtida utvecklingen av artilleriet i Sverige.

Jag framför mitt stora tack och uppskattning för det mycket hängivna och goda arbete som har utförts vid grundutbildningsbataljonen.

Arbetet med avvecklingen påbörjades under ledning av min företrädare, överstelöjtnant Sven-Åke Asklander. Jag kan konstatera att planeringen för avveckling har skett med en god förtänksamhet. Detta visar sig nu i genomförandet.

Inledningsvis var oron stor över att en huvuddel av A 7 personal enbart var hänvisade till en ny tjänst vid det blivande Artilleriregementet i Kristinehamn. Efter en kraftig argumentation från bl. a CA 7 kom "bemanning efter villighet" att ligga till grund för placering inom den nya organisationen. Då två av tre bemanningsseminarier har genomförts kan jag med glädje konstatera att, i stort sett, all personal har fått sina önskemål uppfyllda. Flertalet har placering vid P 18, ett antal kommer att tjänstgöra vid Artilleriregementet eller vid annat förband på fastlandet. Ytterligare ett antal kommer att lämna Försvarsmakten som pensionärer eller för annan civil verksamhet. Jag önskar samtliga lycka till i kommande verksamhet.

Avvecklingen av de förnödenheter som nyttjats vid regementet går enligt plan. A 7-föremål kommer att placeras inom den blivande garnisonen samt en del även överförs till fastlandet. Detta beroende på dels hur Gotlands artilleriregementes traditioner skall hanteras och dels på hur A 1 Stiftelse beslutar kring Svea artilleriregementes standar jämte de föremål som är deponerade vid A 7. I skrivande stund är frågorna kring detta ej helt klarlagda.

A 7 traditioner kommer att bevaras vid Artilleriregementet i Kristinehamn. Vårt standar kommer i samband med ceremonin den 30 juni överlämnas till ställföreträdande regementschefen vid Artilleriregementet. Vidare kommer A 7 att bidra med föremål till ett särskilt "A 7-rum" på Artillerimässen i Presteruds herrgård.

Minnet av A 7 kommer att vårdas av P 18 på Visborgsslätt. P 18 kommer att stödja A 7 kamratförening och dess verksamhet. Vissa specifika "A 7-aktiviteter" såsom Lysgranaten m m kommer att fortleva. I detta sammanhang vill jag rikta en vädjan till alla att aktivt ta del i kamratförenings verksamhet. Bli medlem och verka för att minnet av Gotlands artilleriregemente, i samverkan med P 18, får ett reellt innehåll även i framtiden.

Som tidigare, i andra sammanhang, meddelats har det skett ett byte av regementschef. Överstelöjtnant Sven-Åke Asklander tjänstgör nu som Sveriges representant, sedan den 6 mars i år, vid EU:s enhet för krishantering i Bryssel. Ett viktigt och sannolikt krävande arbete då denna enhet är under uppbyggnad.

Jag tackar Dig Sven-Åke för goda insatser och chefskap under tiden som regementschef samt tillönskar Dig och din familj en angenäm och givande tid i Bryssel. Lycka till!

Den 30 juni läggs Gotlands artilleriregemente ner. En särskild manifestation sker denna dag. Regementet genomför marsch genom Visby med besök vid ett antal "A 7-platser" och även landshövdingen deltar. Avslutningsceremonin sker i Donnershage med bl.a överlämning av A 7 standar till Artilleriregementet. Vid tapto sker avtäckning av den minnessten som då är placerad framför kanslihuset.

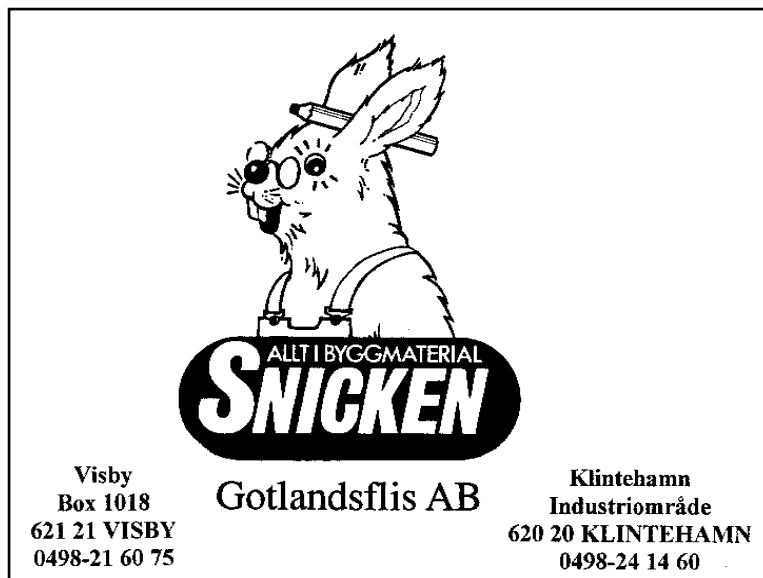
Jag vill avsluta med några personliga reflektioner. Det är med mycket blandade känslor jag nu avslutar min tjänstgöring vid A 7. - För mig har tiden här på Gotland varit utomordentligt givande ur flera aspekter. Kunliga, ambitiösa och lojala medarbetare. Positiva och dugliga soldater. Modern artillerimateriel. Fantastisk kamratskap med alla. Samtidigt ser jag fram mot att få tjänstgöra vid Bekämpningsavdelningen i Arméns Taktiska Kommando.

Såsom den siste regementschefen vid Gotlands artilleriregemente framför jag härmed mitt och regementets tack till alla de som tjänstgör eller har tjänstgjort vid förbandet, A 7 Kamratföreningen, A 7 Officerssällskap och Wisborgs OF för goda insatser.

Ett tack riktas även till Chefen för Gotlands Militärkommando för gott chefskap samt till övriga förbandschefer och dess enheter för gott samarbete och stöd.

Lycka till i framtiden!

A 7 den 23 maj 2000
Bo Hansson
Regementschef

Sista skottet

A 7:s sista haubitsskjutning

Söndagen den 14 maj genomfördes den sista skjutningen med 4140, från B 43, när vi understödde mekbat anfallet under deras slutskjutning. Vi skulle med en pjäs representera ett haubkomp och med en rutinerad pjässervice fungerade detta mycket bra. Både nedkämpande och nedhållande eld sköts. Under två timmar avlossades 94 spränggranater. Sista målet var S 10. Bärning 4436, elevation 276. Oplats O5.

Vi som såg till att artillerisystemet än en gång fungerade på ett förträffligt sätt var:

Där framme: Göran Karlsson, Isak Malm, Henrik Carlén. Där bak: Leif Svensson, Stefan Ekman, Jan Colldén, Tord Lickander, Björn Wizén, Göran Fransson, Mattias Thomsson.

Göran och Leif

Vi värnar om Din ekonomi

Kvalificerad rådgivning inom skatter och redovisning.

Av Revisorsnämnden godkända revisorer.

Från jordbruk till vindkraft.

Vi arbetar över hela Gotland med kontor i Havdhem för södra stridsgruppen och i Visby för A 7, brigad och luftvärn.

Kapten Nylund med besättning önskar Er välkomna som kunder eller till en pratstund när striden så medger.

**Havdhem
0498-48 13 45**

**Visby
0498-28 40 02**

A 7 Slutövning 2000

Reflektioner från fältkompanichefen FB

Jag vill inte tråka er läsare med en dagboksrelaterad redogörelse av FB och slutövningen utan hoppas att detta inlägg skall vara läsvärt och ge en bild av kompaniet för er som inte var med.

För det är med stolthet jag kan skriva detta tack vare att soldaterna var så väl motiverade för sina uppgifter och viljan att jobba i chefens anda.

Som fältkompanichef var jag tidigt tvungen att ställa mig frågan vad jag skulle kraftsamla på och efter att ha lyssnat på andra och myckna egna funderingar stod det klart, att jag under utbildningsåret ville kraftsamla på ledningen av kompaniet. Den tekniska biten med radiosamband mellan pjäser och b-plats och pjäsernas positionsbestämningsutrustning/gyro avsåg jag inte att lägga någon större kraft på då jag visste att jag hade stöd av blå-gula kollegor med de bitarna. Jag var även rädd att fastna i detaljer och "grotta ned mig" om jag hade lagt mig i för mycket av de problemen. Jag strävade i stället efter att försöka få de värnpliktiga cheferna, batterichefen och stf kompanichef till initiativrika och driftiga chefer. Att de skulle arbeta för sina enheter och jobba i chefens anda. Detta ledde till att när det uppstod problem så arbetade de berörda på det och försökte att ge positiv rapportering, exempelvis "vi har kört fast med en pjäs, stf plutonchef kvarstannar och jag fortsätter marsch med den andra" eller "dataradion är trasig vi tar emot datatrafiken på talradio tills vi får en ny". Då blir det lätt för chefen att fatta beslut antingen STOPP och belägg eller fortsatt. När det uppstod tekniska problem la jag mig inte i det. Värnpliktiga chefer och teknisk personal fick arbeta med dessa bitar och jag kunde kraftsamla på annat. Jag försökte att fortsätta ha mitt fokus på personalen och det var en modell som passade mig. Det var viktigt att batterichefen, stf kompanichef och värnpliktiga chefer var införstådda i det ledarskapet. Det som var svårt i början var rollfördelningen mellan kompanichef, ställföreträdare och batterichef, det avhjälpes efterhand som vi kom underfund med varandras personkemi och att vi pratade igenom rollfördelningen. På slutövningen fungerade det mycket bra och då var rollfördelningen i det närmaste som reglementet säger. Kompanichefen följde upp personalen genom direktkontakt och befann sig på den plats som var mest avgörande för tillfället och planlade beredduppgiften. Batterichefen ledde batteriets gruppering och skjutning samt omgrupperingar inom kompaniområdet. Ställföreträdande kompanichefen tillsåg att kompaniets underhåll fungerade, omgrupperade underhållsdelen och planlade beredduppgiften. **Slutövningen** skulle för FB del komma att genomföras i stridens och maskeringens färger. Detta förekom av att kompaniet hela tiden strävat efter att bli bättre och fram till slutövningen, så var de största bristerna åtgärdade. Det vi skulle förbättra var försvaret av egen grupperingsplats och kompaniets maskering. Således tänkte jag till på detta och fann att en rimlig lösning med hänsyn till den tid som stod till förfogande var att maskera kompaniet grundligt från personlig maskering upp till gruppens maskering. Den personliga maskeringen (ansiktsmaskering) var ett måste för att kunna motivera den ökade ambitionsnivån på maskering av fordon, tält och pjäser. Det medförde också att det var lätt att kontrollera hygien på grupperna då maskeringsfärgen tvättades av inför sömn. Extra maskeringsnät togs ut på plutonerna och utbildning genomfördes så att maskeringen av gruppmateriel skulle bli fullgod. Försvaret av egen gruppering löstes på så sätt att den materiel som plutonerna skulle ha enligt stående kompaniorder medfördes till skillnad mot tidigare övningar. Den materielen var fem stridsvagnsminor och två pansarskott per pluton och plutoncheferna utbildades i upprättande av minspärr. Tidigare hade utbildning och övning skett i försvar av grupperingsplats med ordinarie och alternativa stridsställningar samt stridspatruller ur pjäsplutonerna. Under slutövningen skulle detta komma att omsättas i praktisk handling. Kompaniet har två maskeringsgrader: grundmaskering och tilläggsmaskering. Grundmaskering är den maskering som kan sitta på såväl under skjutning som omgruppering och marsch. Tilläggsmaskering är den extra maskeringsmateriel som anbringas vid exempelvis skyddsställning, underhållsplatser eller under längre skjutningar (> 30 min). Både grundmaskering och tilläggsmaskering blev mycket bättre och vi tilläggsmaskerade tidigare när vi hade indikationer på att vi skulle stå kvar.

Som ni har förstått var min ambition inför slutövningen att höja lägsta nivån på förbandet och kraftsamlingen låg därför inte från min sida på det artilleristiskt skjuttekniska, då denna förmåga var väl underbyggd sedan tidigare övningar.

2. pjäs under eldgivning från Smöjen.
På laddarplats sitter
yngste sonen Trenne-
stam. (Redaktörens
anmärkning)

En maskeringsmålad sergeant Karlsson
framför en av sina grundmaskerade pjäser

FB:s "fältstandar-
förare" furir Hansson
bakom 77:orna på
Branden (TOFTA) vid
förelisningsskjutningen

Under övningen fick kompaniet kvitto på den ökade ambitionsnivån avseende maskering och försvar av grupperingsplats. Huvuddelen av kompaniet fick möjlighet att se förbandet från ovan då vi hade tillgång till helikoptrar under en viss tid. Batteriet grundmaskerade under hela lördagen och de som kom till förevisningen på söndagen fick se ett bra grundmaskerat haubitsbatteri. Fordon och pjäser var täckta med ene och granris och soldaterna var givetvis ansiktsmaskerade som under hela slutövningen. Vid varje gruppering under slutövningen hade pjäsplutonerna upprättat en minspärr i infartsriktningen på sådant avstånd att direktriaktad eld mot kompaniet inte kunde ske från den platsen. På lördagen, då kompaniet låg i skyddsställning vid handgranatsbanan, skulle pjäsplutonerna få utdelning för allt sitt slit av försvaret av grupperingsplats då kompaniet väcktes mycket tidigt på morgonen av höjd stridsberedskap.

En fiendlig pansarskyttepluton var på väg mot oss, stridsställningar intogs och minspärrarna förstärktes. En fiendlig e-pbv anföll b-plats som inte hade något pv-vapen, stridspatrull ur pjäspluton förstärkte men de kom för sent. En e-pbv körde rakt mot en pjäspluton som öppnade eld med två pansarskott, stridspatrull ur grannpluton understödde med två pansarskott, vagnen drar sig ur. Pbv kommer igen och kör rakt in i en minspärr så att övningsminorna blir demolerade. Förstå vilken lycka för dessa soldater som släpat dessa minor och pansarskott hela övningen, utbildningen fungerade i praktiken.

En annan sak som utmärkte FB var vårt fältstandar, den enhet som under det senaste dygnet gjort den främsta insatsen utsågs under ordergivningen till nästa dygns standarförare.

Fältstandaret 50x50 cm har en röd botten med en svart bård. Mitt på standaret en svart artillerigranat i övre hörnen inskriptionen FB och i nederkant ULTIMA RATIO REGUM (konungens yttersta argument). Fältstandaret är givetvis fäst på en pjäskäpp.

Till sist vill jag avslöja att jag lyckades få skjuta det **SISTA** A 7-skottet från en FH77B. Före snabbgrupperingsförevisningen på söndagen instruerade jag femte pjäs att deras sista skott skulle de hålla på, tills alla andra pjäser hade skjutit, och anmäla "fel på laddsystemet" till b-plats. Så skedde och jag kontrollerade att alla hade skjutit innan jag sköt **DEN SISTA 155:an ur en FH77 från A 7.**

Tack för ordet!

Bob Hansson
Fältkompanichef FB

En nöjd och stolt "skogsmulle", fältkompanichefen Bob Hansson

Milleniumets första och sista (?) Vårpokal

En redovisning enligt modellen FÖRE, UNDER och EFTER

Efter det att årets vårpokal var genomförd fick undertecknad i uppgift att skriva ner några rader om vad som egentligen hände under årets tävling.

FÖRE

Under veckorna innan tävlingen hade bl a MDM i fältskjutning avgjorts och redan då hade det stora psykningsskriget börjat. Formen, om det nu fanns någon försökte man antingen dölja med att säga att man inte tränat eller så visades det handgripligen genom att skjuta mer bom än träff. Psykningarna, som främst kom från Ulf Karlsson, riktades mot alla dom som Ulf upplevde som ett hot mot hans femte inteckning i pokalen. Om han vann i år skulle det bli för femte gången och han skulle då få behålla pokalen för alltid. Även dagen före tävlingen infann sig en årligt återkommande tilldragelse, inskjutningen. Under ledning av Stefan Ekman sköt alla och en var så gott man kunde och det konstaterades på ett antal händer, att man kanske skulle ha skjutit lite mer än man gjort innan denna tävling i år (igen?).

UNDER

Tävlingen började som sig bör med prisskjutning på B-banan. Redan tidigt började rykten florerat för att sedan bekräftas eller dementeras och i vissa fall även förstärkas. Ett av dessa var att Ulf "Småland" Karlsson skulle ha bommat fyra skott, vilket sedan ökade till nio bom för att sedan åter igen bli fyra bom. Redan här började det förmodligen att gå tungt för fjolårets segrare och en av årets favoriter Ulf Karlsson. Favoriter som fortfarande höll var Leif Svensson och Göte Nilsson som båda sköt fullt och därigenom stärkte sina aktier i kampen om slutsegern. Några som tidigare belagts med visst favoritskap som tänkbara vinnare i år var fortfarande i matchen. En bom hade Sylve Nilsson, Göran Karlsson, Isak Malm och undertecknad. Även en dark horse hade seglat upp, Christian Norberg hade även han prickat in alla skott och delade ledningen med Leif och Göte.

Efter en sedvanlig fika och med eftersnack där misstag förklarades eller tystades ner, var det så dags för fältskjutningen. "Småland" gick ut stenhårt. Men, efter att han skjutit fullt på de två första stationerna, kom han till den station som nog går till Vårpokalens historia som en av de svåraste (1995 års tävling borträknad!!) Ulf missade här sex skott. Undertecknad och Sylve missade fyra och Mats Kvarnberg, som börjat jobba sig upp i fältet efter två bom i prisskjutningen, missade fem skott. En som inte tog någon notis om att detta var en svår station var Per Mattsson. Han skjuter säkert här, tio träff, vilket blir det bästa resultatet på denna station. Ännu en man som blandade sig i tätstriden.

EFTER

När sista stationen var genomförd, eller snarare när respektive patrull var klar där, började spekulationerna om vem som hade missat minst. Det verkade som att man tyckte att årets tävling varit svår. Undertecknad, som avgått med segern i RegM i fältskjutning dom senaste tre åren, påstår i alla fall att det var den svåraste tävlingen dom senaste fyra åren.

Efter att vi ätit vår "vårpokalslunch", som vanligt i solen vid Lillklint, vidtog prisutdelning. Idrottsministern, Thomas Sundström, var prisutdelare och delade ut väskor och väskor m m.

Det yttersta beviset till segeraren, alltså själva *Vårpokalen*, lyste dock med sin frånvaro. "Småland" hade den kvar hemma!!!???

Segrade, med en poängs marginal, gjorde undertecknad i både Vårpokal och fältskjutning. Bakom mig var det en tät kamp mellan, i vårpokalen, Sylve Nilsson och Göran Karlsson och, i fältskjutningen, mellan Mats Kvarnberg och Sylve Nilsson. Den senare fick ett silver och ett brons.

Avslutningsvis vill jag på de tävlandes vägnar tacka för en trevlig och utslagsgivande tävling och hur det blir *Vårpokalen* i framtiden står för tillfället skrivet i stjärnorna.

*Nedtecknat av
Lt Mattias Thomsson*

Stabschefen, Anders Nilsson, drar upp sina byxor för att på ett säkert sätt sedan kunna leda regstaben runt under tävlingen

"Småland" på den ödestigra stationen

Förberedelser inför skjutning vid station fyra

Årets segrare, Mattias Thomsson, gratuleras av "idrottsministern" under överinseende av Chefen A 7

En gentlemannamässig tävling?

Artikelförfattaren under eldgivning

En av vårens heta frågor har varit: Kommer tävlingsledningen, för tävlingen om Mortimer Sederholms vandringspris, att infria sitt givna löfte? - Löftet som tidigare givits var att årets upplaga skulle genomföras gentlemannamässigt. D.v.s alla deltagare skulle ha samma möjligheter att vinna! Lyckades dom?

Vi var 25 stycken förväntansfulla tävlande som klev på bussen efter lunchen torsdagen den 27 april. Färden ställdes mot Fårö där tävlingen med sina hemliga grenar skulle genomföras. Uppvärmningen började redan i bussen där tävlingsledare Sylve Nilsson bjöd deltagarna på *sportdryck*.

Väl laddade för tävling landade vi så småningom vid Engelska kyrkogården på Ryssudden. Just precis när jag skulle kliva av bussen ringde min mobiltelefon. Det var f.d C A 7, Olle Bjurström, som framförde en hälsning till alla tävlande och önskade lycka till. Jag är helt säker på att han själv hade velat delta!

I en något diffus och ryckig genomgång av tävlingsledaren delades vi in i fyra grupper som skulle tävla efter ett visst schema vid tävlingens första fyra stationer. Min grupp startade vid Max Magnussons station som bestod av ett antal orienteringsskärmar utsatta på den sparsamt bevuxna Ryssudden. - Alltså inte mycket att gå på! Uppskatta avståndet till skärmarna, löd uppgiften. Efter att vi lämnat våra "facitvärden" till Max fortsatte vi mot Björn Wizéns station som bestod av, ja just det, kaffe med bröd. En station där alla lyckades ta "full pott".

Stärkta av fiket hastade vi sedan vidare till "fiskaren" Stefan Ekman. Casting kallade han det för. Det gällde att med ett spinnspö försett med ett gummidrag kasta så nära en pinne som möjligt. 5 kast räknades och gruppens resultat, var minst sagt lika varierande som kaststilarna.

Vid station 4 möttes vi av Tord Lickander som instruerade oss på pistol (22 long). 3 provskott och sedan 5 skott som räknades, tiden hade viss betydelse den också. Hyfsade resultat för hela gruppen på denna station.

Återsamling, uppsittning och transport till Svenslägret. Fördelning av rum, bädda och sedan till matsalen för middag. Högt tempo, god mat och en härlig stämning!

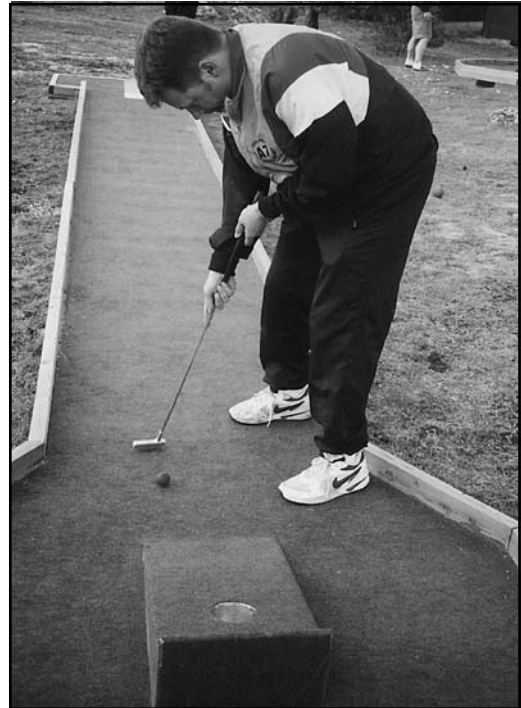
Efter middagen skulle ytterligare fyra stationer genomföras så att bastun skulle hinna bli tillräckligt varm. Nu hade Björn Wizén satt ut en tipspromenad och den var inte att leka med. Årtal efter årtal efter årtal som avrundades med en utslagsfråga i fall några fått ihop lika många rätt. - Vilken var tävlingsledningens gemensamma vikt i dag klockan 08.00? Även om vi helgarderat alla svar så hade det varit omöjligt att få 13 rätt! Nästa gren var minigolf. Några av lägrets nya banor skulle ge oss svaret på om en "långgolfare" är bättre än en "ickegolfare" på bangolf. Det puttades och psykades så att det stod härliga till under överinseende av Sylve Nilsson. Resultaten blev ömsom vin och ömsom vatten och någon skillnad mellan nämnda kategorier kunde inte upptäckas.

Vidare till Olle Gardells station (Olle är P 18:ing vid DSA). Som den gamla spaningsplutonchef Olle är, gick uppgiften givetvis i "spanarens tecken". Här gällde det att, från en bestämd plats under två minuter i ett begränsat område, upptäcka saker som inte hör hemma i naturen. Från spaningsplatsen såg man allt ifrån en mobiltelefon till en läskstång. Det spanaren upptäckte skulle kommas ihåg och nedtecknas på annan plats under överinseende av Alf Utas. Elva saker av sexton, jag lyckades glömma en på vägen till Alf, får väl anses som godkänt vid denna station. Ingen hade fullt och många var sämre.

Kvällens sista station, bäringsbestämning utan hjälpmedel. Max Magnusson gav oss den uppgiften. Jag kan väl påstå att det fel man hade i den första bäringen tog man med sig i dom andra som skulle fastställas. Därefter var det äntligen dags för dusch, bastu och mera sportdryck. Kvällen som senare övergick i natt tillbringades i lägrets pub Stopet.

Sylve med sitt durspel

En mycket koncentrerad Mats Lagerqvist

Bob Hansson, en säker "castare"?

Micke Högfors, en säker bågskytt!

Efter fredagens frukost var det så dags för flagghissning. Denna skulle ske till ackompanjement av Sylve Nilssons durspel. Det skulle förmodligen vara att ljuga om jag sa att allting gick bra. Det hela påminde lite om tidigare års flagghissningar vid vårt Sancta Barbarafirande. - Trumpetaren blåser och blåser och blåser men flaggan kommer liksom aldrig i topp.

Nåväl, uppsittning i bussen och iväg till Ullahau för tävlingens avslutande grenar.

Fredagens första gren blev avståndsbestämning genom stegning av snitslad bana på stig och upp i sanddynorna. Hade man inte koll på sin steglängd så blev inte heller resultatet så lyckat. Max gav uppgiften och jag tror att jag blev näst sist på den stationen.

Nästa gren var handgranatkastning från en kulle ner i tre stycken mål på olika avstånd och ett avslutande precisionskast mot en pinne uppe på kullen. Resultatet kunde ha varit bättre men...

Fredagens skjutstation genomfördes i en av Ullahaus sanddynor. Där möttes vi av Tord Lickander som satte en pilbåge i handen på oss. Vi fick tre provskott, förlåt provpilar, därefter skulle nästa fem pilars resultat räknas ihop. Provpilarna satt där dom skulle men dom "skarpa pilarna" hade en förmåga att dra sig högre och högre upp på tavlan. Det visade sig nu inte ha någon större betydelse, om man nu bara ville undvika grenens jumboplats, för hade man bara en träff i tavlan så hade man redan slagit Leif Svensson. Han blev inte A 7:s Robin Hood!

Tävlingens sista station hade Björn Wizén och Sylve Nilsson tagit hand om. Det gällde att fylla ett plastspann med exakt 10 kg sand och efter en kontrollmätning ta ur 5 kg. Mitt resultat 10,6 respektive 5,2 får jag väl anse som väl godkänt. Detta speciellt med tanke på att det utfördes under överinseende av två kortbyxförsedda kamrater som låg i sanden och påstod att jag fyllde hinken med gammal och inte ny sand.

Tillbaka till lägret för lunch och prisutdelning.

Vem som vann? - Naturligtvis en riktig tävlingsmänniska. *GRATTIS* till Mats Kvarnberg!

Då är jag äntligen framme vid svaret på den inledande frågan. JO, tävlingsledningen hade hållit sitt löfte om en "gentlemannamässig tävling", alla hade fått samma möjligheter att vinna men bara en vann i en rättvis tävling.

Jag slutar med att från samtliga deltagare framföra ett *STORT TACK* till tävlingsledningen för en mycket trevlig och "gentlemannamässigt" upplagd tävling.

*Gunnar Trennestam
"Sjunde plats"*

En överlycklig segrare

Kamratföreningens vårutflykt

F.d divisionschefen Lennart Forsberg minns...

Efter mötet den 6 maj, där en del förändringar skedde i styrelsen (se baksidan av tidningen), vidtog årets utflykt. 18 kamrater tog plats i bussen för färd mot Östergarnslandet. Vädret var vackert, en härlig försommardag, och alla var förväntansfulla.

I Roma gjordes ett första stopp vid ICA-affären. Någon hade missat muggarna till den väntade "otendagen". Det där med kontroll, som vi lärde oss som unga militärer, gäller även pensionärer. Färden gick vidare till Hajdby i Kräklingbo. Hajdby är fädernegård för bröderna Hanell, Harry och Lasse, båda gamla A 7-are. Gårdens nuvarande ägare Sven Spjut tog emot oss. Vi fick en mycket ingående och intressant information om brandens uppkomst, utbredning och framfart. Gårdarna vid Hajdby var starkt hotade, och Sven berättade om det hårda arbetet med att stoppa elden vid gårdarna. Arbetet blev lyckosamt och elden stoppades bakom ladugården. Sven höll sin föredragning i den fint renoverade tröskvandringen på gården. Även slipskåror i hållarna kunde beskådas. Sven tackades, genom en välförtjänt applåd av oss.

Färden gick vidare mot Torsburgen. Vi åkte till stora delar genom brandområdet, vilket var intressant. Vi kunde se hur naturen själv har förmågan att repa sig. Vi kunde också beskåda delar av Torsburgen i sin vackra vårskrud. Vi stannade vid en utbyggd A 7-stabsplats. Platsen byggdes ut med skyddsrum och värm 1959. Chef för dessa fältarbeten var Lennart Forsberg. Lennart var då chef för 2. divisionen A 7, som hade sin utgångsgruppering på Östergarnslandet. Lennart berättade om hur skyddsrum och värm var konstruerade och byggda, och vilka förband från A 7 som var engagerade för jobbet. Många av oss åhörare var arbetsledare och arbetstrupp vid dessa fältarbeten. Många händelser och episoder gjorde sig påminna och berättades om. Som alla känner till var Lennart Forsberg en mycket engagerad chef för sin division på Östergarns-

Svante Hedin välkomnar oss till Albatrossmuseet

landet. Det finns inte några vägar, stigar och gläntor som Lennart inte känner till.

Den efterlängtrade "otendagen" intogs på toppen av det stora skyddsrummet på stabsplatsen. Vi serverades kaffe, bulle och mazarin.

Färdledaren, Rolf Larsson, beordrade uppsittning i bussen och färden gick vidare. Vid Kaupungsklint berättade Ove Silvén om sin tid som divisionschef i området i början av 1940-talet. Hur hans division var grupperad, och vilka kamrater som då var i tjänst. Han framhöll bl a att hans batterier var duktiga på snabbgrupperingar. Han bevisade detta genom att visa ett snabbgrupperingsprotokoll med mycket fina tider. Världsrekord?? Om jag inte minns fel var en av battericheferna Tage Karlsson. Även Thomas von Rosen berättade om sina episoder på Östergarnslandet från tidigt 40-tal. Han tog med oss på en promenad längs klinten, och visade oss ett gammalt ksp-värn väl inbyggt i det naturliga berget. Vi njöt av det vackra vädret, utsikten och av vårblommorna.

Nästa anhalt var Albatrossmuséet. Vi fick här en mycket intressant och lärorik guidning av Svante Hedin. En intressant genomgång av vad som hände tyskarna efter den stora katastrofen till sjöss. Hur dom sysselsattes och deras kontakt med ortsbefolkningen. Bl.a så jobbade vissa tyskar med betkampanjen vid sockerbruket i Roma, och med mycket annat. Middag intogs på fiskerestaurangen i Katthammarvik. En närande och mycket god måltid. Lax är alltid gott. Ove Silvén berättade ännu en episod från sin tid på Östergarnslandet. Det handlade om ett missat "kodord", som signalisten inte trodde på.

Mätta och belåtna startade vi färden mot Visby. Alla var nöjda med dagen, som gett oss mycket nostalgi, vackert väder, god mat och en finfin samvaro A 7-kamrater emellan.

*Vid pennan
S-O Alfström*

Nestor Ove Silvén tackar för mat och arrangemang

Visby Återvinning AB

Österbyväg 23

Box 1051, 621 21 Visby

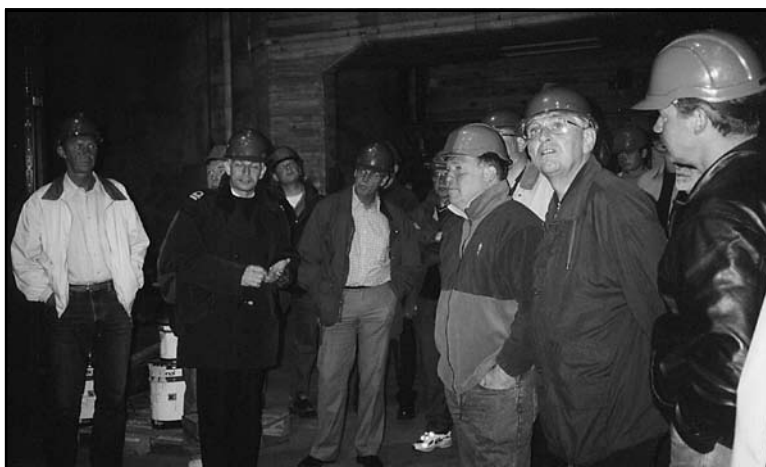
Tel 0498-21 40 88, 21 50 88

Telefax 0498-21 31 88

Störst på Gotland inom återvinning av järn- o. metallskrot, blybatterier
Brett sortiment av handelsjärn, ex.vis stångstål, balk, plåt, rör, armering.
Försäljning av gas och gasol.

Hjärtligt välkomna in på ett besök!

Personal- och utbildningsresa

Nere i berget. Infochefen Sven-Åke Jakobsson berättar om pågående arbeten. Hjälmmarna var obligatoriska i denna del av basen p.g.a risken att någon kunde tappa ett verktyg från fartygsdäcket på någon av båtarna som låg i denna "hall"

Efter beslut av föregående C A 7 igångsattes planeringen av en personal- och utbildningsresa. Syftet med resan var att erhålla inblick i verksamheten vid delar av Försvarsmakten som A 7 personal inte i det dagliga arbetet kommer i kontakt med samt under trivsamma former ge möjlighet till kulturell "bildning" och nöje i Stockholm.

Den 19 maj genomfördes ett studiebesök vid Marinkommando Ost med fokusering till Musköbasen. Besöket inleddes med en väl förberedd genomgång av MKO C Info, Sven-Åke Jakobsson. Bl. a beskrev Sven-Åke de bakomliggande orsakerna samt beslutet till anläggandet av Musköbasen. Dessa var främst behovet av att kunna genomföra kvalificerat underhåll av flottans fartyg under såväl freds- som krigstid. Då hotbilden under det "kalla kriget" markant skiljer sig från den hotbild som ligger till grund för det senaste försvarsbeslutet synes beslutet att avdela resurser för byggandet av basen på Muskö som korrekt.

Musköbasen är gigantisk - uttrycket känns i detta sammanhang rätt - med en utbredning, under berg, som mer än väl motsvarar den yta som Gamla Stan i Stockholm upptar. Basen är lokaliserad i bergutrymme. Ett antal dockor och sliprar, vilka har kapacitet dimensionerad för marinens fartyg, utgör kärnan i basen. Till detta skall fogas ett antal verkstäder, vilka är organiserade samt utrustade för att hantera olika delar av underhållet. Bl.a kan vapen-, optisk- samt inredningsverkstad omnämnas. Utrymme för att förlägga, utspisa, möjlighet till relativt kvalificerad sjukvård samt till fritidsaktiviteter återfinns i basen.

Att basen är stor blev besökarna varse redan vid starten av den guideade turen. Transporten ombesörjdes av ett "minitåg", inte olikt det som under sommartid trafikerar Visby med omnejd. Ner genom bergstunnlar fram till de olika besöksstationerna gick färden. Förmågan att orientera sig, gick "omedelbart" förlorad i denna labyrint. Besöket vid Muskö blev en mycket positiv upplevelse.

Nästa del av resan var besök i Stockholm som omfattande bl a visning av museet "Tre Kronor". Besöket genomfördes under lördagen den 20 maj. Museet, som öppnades vid årsskiftet, beskriver historien kring det gamla slottet och tornet Tre Kronor - föregångare till dagens Kungliga Slott. För att "stilla kunskapstörsten" bland deltagarna var en specialvisning beställd. En engagerad och kunnig guide lyckades under en knapp timma råda bot på detta. Av genomgången framtick historien kring och om hur det gamla slottet och tornet Tre Kronor utvecklats under århundradens lopp och om hur det som blev kvar efter den stora branden bidragit till det nuvarande slottet. Besöket gav mersmak och framtida besök kan rekommenderas.

Under lördagskvällen intogs en gemensam middag på "Golden Hits". Golden Hits är belägen på Kungsgatan, d.v.s mitt i Stockholms nöjeskvarter. Det som utmärker restaurangen är inte enbart den goda maten och drycken utan främst av allt en helt igenom fantastisk scenshow, som till delar utförs ute bland middagsgästerna. I en sångkavalkad från 40-talet fram till nutid återgav serveringspersonalen ett antal hits. Flertalet av kända artister kunde igenkännas. En intressant upplevelse var att bli serverad av Elvis Presley. Denna del av resan rönt särskilt stor uppskattning från deltagarna.

De programsatta aktiviteterna medgav även att verksamhet efter eget önskemål också kunde genomföras. Besök vid Högvakten, femkamp på Gröna Lund, shopping m m är några av dessa. Resan blev på alla sätt mycket lyckad. Ett stort tack till Torbjörn Holmberg och Fredrik Roswall för en väl planerad och genomförd resa samt ett lika stort tack till Thomas Sundström och Tord Lickander som rattade vår buss.

*För deltagarna
Bo Hansson*

*Vid kaffebordet efter torsdagskvällens middag i Musköbasens mäss.
Tord Lickander, Christian Ericson, Tony Löwenborg, Isak Malm, Thomas Sundström och med ryggen mot kameran Fredrik Thurell*

I Stockholm gällde logementsboende på K 1. Göran Lundin, Rune Hallgren och mobiltelefonpratande Göte Pettersson syns här i ett av våra tre "häst-luktande" logement

Raseborgsresan

Mj Anders Nilsson, övlt Bo Hansson i samtal med guiden som förevisade Kaptenshusets muséum vid Raseborgs Regemente

Det hela började med att jag och Anders Nilsson begav oss till Helsingfors med färja ifrån Stockholm lördagen den 6 maj. Överresan började med inhandel av diverse parfymers som sig bör och därefter så blev det en trevlig middag med en otroligt utblick över ett blankt Östanhav. Kvällen bjöd på dans och musik i finländsk stil. Vi anlöpte hamnen i Helsingfors under förmiddagen och fick strosa runt på stan fram tills det att Premiärlöjtnant Magnus Holmström hämtade oss, Magnus var en av de officerare som var med under Sanckta Barbarafirandet 1999. Han tog oss runt med bil och berättade en hel del om staden och dess sevärdheter, vi fick även åka upp i tornet på den gamla arenan från de olympiska spelen 1952. Vi hämtade sedan C A 7 vid flyget för att bege oss till Raseborgs Regemente där ombyte skedde och vidare transport mot Ekenäs och slutligen Jussarö. Väl framme efter färja och båttransport blev vi mottagna av Överstelöjtnant Jukka Tilli som såg till att vi kom till bastun och fick skaffning samt bad.

Måndag morgon, tidig revelj och frukost. Jukka höll ett föredrag om organisationen på regementet. Vi fick även en rundvandring på övningsområdet som ifrån början hade varit en gruvstad där det bröts järnmalm fram till och med mitten av sextiotalet. Det var nu bara ett fåtal hus kvar som var bebodda, allt annat var raserat. Under årens lopp har det bedrivits strid i bebyggelse med skarpa ammunitionseffekter så ni kan tänka er hur området ser ut idag! Under eftermiddagen fick vi följa deras skjutning och se på materielen som förevisades av värnpliktiga befäl. Jag måste säga att det skjuts en hel del mera än vad vi är vana vid och det där med säkerheten skiljer sig avsevärt emot våra regler. Om det skulle komma in en båt mot riskområdet så kontrollerades det bara att han höll sig cirka 100 streck utanför. Resterande del av dagen så gick färden in till Frontmuseet som är beläget vid det smala passet mellan Ekenäs och Hangö. Vi fick en ordentlig inblick i hur striderna mellan ryssar och finnar utkämpades. I dessa fanns även svenskar som hjälpte våra finska vänner under kriget. Själva museet var under uppbyggnad och stod inte helt klart men om ni någon gång har vägarna förbi, så ta er tid att göra ett besök och få en guidning bakåt i historien. Vi hann även med att besöka den gamla staden Ekenäs, som grundades på 1500-talet. Där visade Magnus att han har stora kunskaper i den gamla historien långt tillbaka i tiden. Här har även Gustav Wasa varit och härjat och det var han som gav staden sina rättigheter år 1546. Kvällen bjöd på middag med personal ur regementet och överlämning av gåvor m m.

Under tisdagen bar det iväg med en av deras snabbgående båtar till en holme som låg utanför Jussarö och väl framme där så fick vi bekanta oss med en av E-grupperna som tillbringade hela skjutveckan på kobben. Förevisning och möjlighet till enskilt samtal med soldaterna under ett par timmar, gav en bra bild av hur de upplever sin militärtjänstgöring i den finska försvarsmakten. Jag blev förvånad när en av soldaterna svarade på ren Stockholmska och sade att han var bosatt i Södertälje. Han hade själv valt att göra värnplikten i Finland då han fick den möjligheten genom sitt dubbla medborgarskap. Under transporten in till Jussarö fick vi chansen att köra deras snabbgående transportbåt som gör cirka 35 knop, Båten drivs med vattendrift och stannar på en och en halv båtlängd. Ett trevligt inslag på dagen. Vi tackade Jukka Tilli och hans personal och begav oss sedan till Raseborgs Regemente där vi besökte deras egna museum. Det blev en vandring bland kungar och högt uppsatta krigsmän genom århundraderna. Vår guide var klädd i tidsenlig utstyrsel och gav en fin bild av deras historia. Magnus ordnade med möjlighet till tvagning och ombyte innan det så var dags att bege sig in till Helsingfors flygplats och hemresan till Sverige. Ett stort tack till våra vänner i Finland för de åren som varit. Vi hoppas att de nu skall få samma fina kontakt med KA 4 och knyta vänortsband med dom på samma sätt som vi har fått göra.

*Vid pennan
Kn Torbjörn Holmberg*

Övlt Bo Hansson tackar övlt Jukka Tilli för sista gången innan hemresan

Artilleriutbildning 99/00 vid Wisborgs kompani.
Artilleriet skall i framtiden endast utbilda vid en plattform - A 9!
Nedläggning av Gotlands artilleriregemente - A 7!

Kalldusch...

...kan som Ni alla känner till verka uppfriskande. Nu var det inte så vi såg på det när det blev ett reellt hot om nedläggning. Det blev en blandning av chock, frustration och en bit bacon i en myrstack.

Det visade sig att utbildningsåret, med hänsyn till läget och resurserna, blev det bästa vi presterat på länge. Det bästa som jag har upplevt.

A 7 starka arbetslag har visat att officersutbildningen och utvecklade arbets- och kamratförhållanden fungerar väl under pressande och olustiga situationer. Oförändrade slutmålsättningar och personalförändringar var faktorer som bidrog till bland annat ökad arbetsinsats. Men också det faktum att i stort sett alla gick och funderade på hur framtiden nu skulle formas gjorde att utbildningsbetingelserna blev annorlunda. Det var inte bara att vara, utan se till att det hände något.

I januari 1999, den 24:e ryckte den första befälselevskullen in, de var 21 stycken. Tre stycken överlät vi åt vaktskolan, en bröt foten, värnpliktige Svensson kom tillbaka vid inryckning av befälselever i april, det kom att spegla hela året, att inte ge upp utan att komma tillbaka.

Här nedan beskrivs övergripande vad utbildningsåret har innefattat:

Vinter/Vår -99 (Två omgångar till Älvdalen)

GSU/Befättningsutbildning. ARTHUR-skjutning H77. Motorjänst. GSU/FördUÖ

Sommar -99

Överlevnadsövning. Högvakt. Befättningsutbildning

Höst -99

Befälseleverna ut på trupp - Trupputbildning. Plutons-Ö. Komp-Ö. ArtOHS-övning

Vinter -00

Utebliven KB-inryckning p.g.a nedläggning. KompÖ. BatÖ. MetodÖ-"60-sekunder"

Vår 00

Samverkan MekB 18. Skåne - MekÖ Syd och slutÖ Syd 2000. Slutskjutning MekB 18. 30/6 - A 7 läggs ned. 1/7 - P 18, många A 7-officerare "går över" kaserngården

Förutom befälselevsplutonerna, två stycken, så har det utbildats en mekaniserad eldledningspluton med inryckning 99-08-02 och utbildad i MekB 18-rytm.

Jag vill särskilt lyfta fram perioderna under utbildningsåret då 21. kompaniet har varit på fastlandet och övat i någon form. Resultat vid dessa tillfällen har varit mycket bra och uppfattats av alla inblandade som positiva. Ett bra sätt att koncentrera utbildning/övning. Det gäller dock att se till att det sker under lämpliga förhållanden och tidpunkter.

För befälseleverna var det två omgångar i Älvdalen och för E-plutonen var det dito i Skåne. Den senare verksamheten, med *artillerikommentarer*, beskrivs här mer utförligt.

Med mekaniserade eldledningspluton 99/00, i vackra april-maj Skåne

Mekaniserade eldledningspluton avslutade utbildningsåret på A 7 med att genomföra tre övningar, Mekövning Syd, Syd 2000 samt MekB 18 slutskjutning, som av soldaterna och befälet i det närmaste upplevdes som en.

Mekövning Syd

Mekövning Syd inleddes med ordergivning fredagen den sjunde april klockan 0730 då A 7 enheter underställdes MekB 18 och bildade ena bataljonshalvan i VL. På söndagen utgick en mindre rekstyrka till Revinge och huvuddelen av VL tilltransporterades under måndagen. VL var då i stort sett en komplett bataljon och bestod av PL, RL, SL samt XL ur MekB 18 samt TL och QL ur MekB 10. Tisdag till fredag genomfördes kompaniövningar i bataljons ram och på lördagen den 15 april övergick man till Bataljonsövning MSS. På söndagen den 16 april avbröt övriga förband på fältet övningen och VL fortsatte ytterligare ett dygn för att på söndagen transporterats till Hässleholm för återhämtning. Där vårdades all materiel under tre dygn i syfte att göra förbandet stridsdugligt till kommande övning. På torsdagen den 20 april transporterades de värnpliktiga hem på välförtjänt påskledighet, materiel låstes in i Hässleholm.

Syd 2000

Den 25 april reste alla värnpliktiga ingående i MekB 18 och A 7 direkt från hemmet iförda fältuniform till Hässleholm och förbandet avmarscherade och intog utgångsgruppering Hovdala med bataljonsstaben vid Finjasjön. Orderarbete påbörjades och RL larmförldades under natten. Klockan 0400 var underrättelseläget sådant att RL beordrades marschfärdig och ledningsplats 2 intog stabsberedskap. Bataljonschefens inriktning var att med ett kompani tidigt ta övergången Knislingeån i syfte att möjliggöra bataljonens fortsatta anfall söderut och slå luftlandsättning Rinkaby. Efter knappt två dygns strider med varierande resultat fick förbandet en ny uppgift. Denna bestod i att transportera förbandet via återuppfyllnad Björkabasen till utgångsläge för anfall söder Krankesjön vid Revinge.

Efter att ha fått fylla upp samt avnjutit fältartister var VL och e-plutonen redo för de två avgörande dygnet. Som vanligt ingående i respektive mekkompani gjorde e-plutonen en mycket bra insats, både värnpliktiga och befäl. *Det känns mycket bra att ur artilleristisk synvinkel kunna konstatera att A 7-kompetensen och inställningen ligger på en hög nivå. Vad som är alarmerande är de mekaniserade förbandens bristande förmåga avseende indirekt eld samt inställning till densamma.*

Dock konstaterar vi att MekB 18 ligger i alla fall före en del av fastlandskollegerna, MekB 10 utgjorde den andra bataljonshalvan i VL.

Dessutom finns det visst hopp inför framtiden, då de yngre officerarna är mer artilleristikt mottagliga än sina äldre kollegor. Låt den utvecklingen leda mekaniserade striden med artilleriunderstöd framöver. Det krävs också att Kristinehamn som enda kvarvarande plattform (även A 8), ser till att kunskaperna för understödet till brigaderna blir bättre och sprids över landets mekplattformar.

MekB 18 Slutskjutning

Väl hemma på Gotland igen, efter en bra avslutning och en säker återtransport, vidtog förberedelser för slutskjutning. 11 - 14/5 genomfördes direktskjutningar med alla vapensystem. E-plutonen deltog med 20 mm automatkanon samt Ak 5.

Avslutningen på söndagen bestod i en förevisning där VL visade upp 1/2 bataljons anfall med understöd av bataljonsartilleri.

En styck 10,5 m/4140 med servis m/ä ur A 7, lyckades alldeles utmärkt med att få det att se ut som ett ungdomligt 6-pjäskompani.

Batartchefstjänsten, som varit lite av akilleshälen detta nedläggningsår, avrundade en positiv utveckling med en utmärkt ledd artilleriskjutning.

Samtidigt som vi löste ut artilleriskjutning på Tofta söndagen den 14/5, sista A 7-skjutningen för förband, så hade värden påbörjats. Det för att uttryckning av sista värnpliktskullen skulle kunna ske 00-05-18.

Då reste befälen för övrigt på en utbildningsresa, ej beskriven här.

Ett turbulent utbildningsår är avslutat, fantastiska insatser har gjorts och resultatet har blivit bra. Stort tack, bra jobbat säger jag som kompanichef till befälen på Wisborgs kompani. Lycka till med Er framtid. Minns alltid Wisborgs kompani och det vackra blå standaret. Och glöm inte skratten - "Kiiigare".

*Mj Fredrik Thurell
Chef Wisborgs kompani 21./A 7*

Semper Foods
ETT FÖRETAG I ARLAGRUPPEN

BRAVO 99/00

En berättelse från EF "A 7:s sista Förde-grupp"

Det var tidig måndagsmorgon när vi fick larm från regementschefen, man bedömde fientlig luftlandsättning tidigast tisdag morgon. Regementschefen ville möta detta hot med det bästa han hade. Han gav följdaktligen uppgiften att mot Njurenfältet bedriva fast spaning beredd att leda indirekt eld till Förde-gruppen EF bestående av: Sergeant Fredric Skogenäs, Birger Andersson, Joakim Scherwall, furir Joacim Reuss, korpral Arvid Lindqvist och Franz Wygler.

Måndag

Vi upprättade så fort som möjligt materielupplag, observationsplats samt slutna del. När vi slutfört dessa förberedelser prioriterade vi mat och sömn för att klara lösandet av ställd uppgift. Det visade sig att det var en klok prioritering för varken sömn eller mat var något vi fick rikligt av...

Tisdag

Påbörjandet av ställd uppgift:

Reuss och Scherwall bemannade o-platsen, Lindqvist var post bakåt. Medan Scherwall, Reuss och Lindqvist löste sina uppgifter byggde vi andra i gruppen ut den slutna delen med minor, riktantenn m m. Våra arbetsrutiner när vi löser fast spaning är följande:

Vi arbetar i stridspår, stridsparet löser posttjänst i fyra timmar, d.v.s en person i stridsparet är post bakåt och den andra är signalist parallellt med eldpost. För att undvika att posten bakåt slumrar till byter personerna plats varje timme. När fyra timmar har gått går (smyger) hela stridsparet fram till o-platsen och löser av det spanande stridsparet. Spaningen från o-platsen sker i fyra timmar därefter har man fyra timmar på sig att äta, sova samt motsvarande aktivitet innan det är dags att påbörja posttjänst igen. Tisdagen gick utan några störningar.

Onsdag

Efter en lång natts spaning fick vi indikationer om att en mindre luftlandsättning var på gång. Beredskapen höjdes, de som vilade väcktes, förläggningen revs och marschberedskapen höjdes. Luftlandsättningen påbörjades, därmed utlöstes beredd uppgiften att leda indirekt eld. Vi fick eldtillstånd vilket innebar att vi kunde börja bekämpa fienden med hjälp av haubitsbataljonen ZF. Vi nedkämpade fienden med framgång. Olyckligtvis röjdes vår position p.g.a reflexer från den kikare som E-gruppchefen använt under eldledningen. En fientlig pluton framryckte med syfte att förinta de som åsamkat dem så stora förluster. Vi visste att risken för upptäckt blev stor i det ögonblick vi öppnat eld mot fienden, vetskapen om detta gjorde att vi jobbade hårt för att komma bort från platsen med så mycket viktig materiel som möjligt. Efter cirka fyra minuter var vi marschfärdiga men fienden hade gått rakt på vår gruppering och var så nära att de kunde öppna eld. Andersson och Skogenäs var de enda två som var kvar på platsen när fienden knackade på dörren. A och S besvarade elden och ryckte så snabbt som möjligt tillbaka. Under tillbakaryckningen träffades Andersson av en kula i benet. Tack vare stor hjälp av övriga i gruppen kom även Andersson till bilen och hela EF kunde åka i väg. Scherwall, gruppens sjukvårdsexpert lade ett så bra förband att skadan läktes på ett par timmar. Angriparen hade nu även organiserat sitt artilleri. EF fick till uppgift att bestämma läget för ett av de fientliga artillerikompanierna så noga att indirekt eld kunde ledas mot kompaniet. Marschen dit inleddes i vår terrängbil 13. Bilen förbereddes för eventuell sammanstöt genom att dörrar togs bort och en pansarskytt placerades i takluckan. Efter en dryg kilometer inträffade det som befarats...

När vi kom runt en krök stod vi öga mot öga med en BMD-2, vår förare stannade. Wygler sköt med P-skottet och träffade. Föraren Lindqvist backade medan röken tätnade från de rökhandgranater vi kastat i samma ögonblick som P-skottet smällde. Vi gjorde en kringgång och fortsatte mot det ursprungliga målet. Väl framme vid fordonsuppställningsplatsen förbereddes tjänst till fots och vi utspisade även lunch. Andersson och Skogenäs som då var poster upptäckte fienden i samma ögonblick som fienden upptäckte oss, eldstrid utbröt och vi tvingades rycka tillbaka. Täckta av varandras eld ryckte vi på ett väl inövat sätt in i den täta slyskogen och försvann från platsen. Vi samlades för att gå igenom det övade momentet, efter genomgången fortsatte vi vår fotmarsch mot den planerade spaningsbasen. Vi gick långt in i tät skog så att fienden ej skulle upptäcka oss. Så kom vi fram till en kraftledningsgata där en fientlig skyttegrupp upptäckte oss och öppnade eld. Vi besvarade elden och tillbakaryckte för att göra en kringgång med spaningsbasen som slutmål. Spaningsbasen låg cirka en kilometer in i ett träsk vilket innebar att ingen skulle förvänta sig att en grupp slagit läger för natten där. När vi nått spaningsbasen sattes poster ut och vi tog igen oss i vårt patrulltält några timmar.

Torsdag

Vid cirka 0300 väcktes gruppen av de två posterna och förläggningen revs. Vi framryckte i samlad grupp till cirka 500 meter från spaningsmålet där vi delade upp oss i stridspar och bestämde tid för återsamling och rapportering. Eftersom ljuddisciplinen hos det fientliga artillerikompaniet var mindre bra så hade vi inga problem att lokalisera det. Vid återsamlingen bestämdes att Andersson och Reuss skulle leda den indirekta elden mot kompaniet. Övriga i gruppen förberedde snabbförflyttning från området. Artillerieledden slog ut två pjäsplutoner samt bplats, målet bedömdes nedkämpat.

Gruppen framryckte därefter till Vårdkasehöjden där vi ledde IE från Grk. Efter skjutningen gavs det tid till återhämtning och torkning av de blöta persedlarna, ty vädrets makter hade jobbat mot oss hela veckan. När vi återhämtat oss ett par timmar fick vi marschorder att ta oss ur fiendens område till egna förband. Det bedömdes för farligt att framrycka med terrängbil så det blev tjänst till fots. Vi hade fått underrättelser om att fienden fanns på vägarna i området. Marschen gick genom svårframkomlig terräng, efter cirka fyra kilometer såg vi IR-ljus med vår bildförstärkare längre fram vid en väg. Det fick till följd att vi valde en väg längre in i skogen. Timmarna gick och klockan blev fredag.

Fredag

Vi kom fram till bestämd plats ett par timmar före utsatt tid. De timmarna vi fick över utnyttjade vi till sömn med stjärnorna som tak...

Vid utsatt tid och plats sammanstrålade vi med resterande E-plut OF. EF fick till uppgift att gå som förpatrull för övriga plutoner i marschen mot egna förband. Kort efter avmarsch fick vi sammanstöt rakt fram. På ett inövat vis besvarade vi elden samtidigt som vi växelvis krängde av oss packningen. De återstående cirka sju kilometrerna till egna förband framryckte vi med språng. Väl där fick vi ett varmt välkomnande av kapten Per Mattsson, C E-pluton 99/00.

B-styrka hela veckan utgjordes av MekE-gruppen UL.

Fientligt artillerikompani utgjordes av FB.

Wygler och Scherwall vid fast spaning/ledning indirekt

Igelkottsförsvaret vid hkp-uppställningsplats

Fördelningshelikopterplutonen har anlänt..

Plutonchefen Rotblad anmälde sig för samverkan vid regementsstaben strax efter soluppgången fin marsdag. Rotblad hann inte mer än att landa på Gotland förrän han fick sitt första uppdrag. Uppgiften innebar att omgående förbereda för att kunna luftlandsätta en fördelningseldledningsgrupp (EF) i kustbandet cirka 8 km nordost om Slite. Ilastning 1300.

EF uppgift är att under fyra timmar hindra fientligt raidföretag i linjen St Olofsholm - Furilden, i syfte att möjliggöra omgruppering av mekbataljon nordost Slite. EF har eldtillstånd med ett haubitskompani ur fördhaubitsbataljonen ZF.

Rotblad kopplades genast ihop med chefen EF, en något tillbakadragen angelägen yngling vid namn Skerart, strax därefter påbörjades en översiktsrekognosering. Den fick Skerarts kompisar definitivt höra talas om, vad är en pbv mot en helikopter?!

EF fick bråttom, samtidigt som översiktsreken genomfördes, förbereddes för att skapa ett materielupplag i kustbandet. Omedelbart när Skerart kom tillbaka genomförde han en kort ordergivning och påbörjade därefter innästlingen av gruppmaterielen. Terrängbil 1113 användes och direkt när gruppen konstaterat att man var klar och hade lyckats övergick man till att säkra ilastningsplatsen. Fordonet placerades väl maskerat i fordons gömma, EF framryckte till fots och kunde utan problem säkra sin terräng. Meddelandet till högre chef löd: EF har 1245 säkrat ilastningsplats nordost Lärbro och är redo för att lösa sin uppgift - "Olja på ytan". Skerart kunde 1300 konstatera att helikoptrarna var i tid, stridsparsvis snabb och korrekt ilastning innebar att 1302 var EF, 6 man under ledning av lugnet själv, med hjälp av rutinerade Rotblad på väg mot "olja på ytan", sitt materielupplag och en för uppgiftens lösande avgörande observationsplats. Observationsplatsen kunde endast nås efter cirka 2 km framryckning till fots. Inför landning, efter 8 min stridsflygning såg Skerart inga fiender, och konstaterade att de hade påbörjat sin uppgift.

Efter en odramatisk urlastning, kommer gruppen snabbt till sitt upplag. Utan att ge någon order ser Skerart att alla inblandade gör det de ska och gruppen är marschfärdig efter tre minuter. De två helikoptrarna har lyft och lämnat platsen. Det är tyst. EF når utan problem sin grupperingsterräng. Skerarts sambandsbefäl torkar svett dropparna ur pannan och är nöjd med att fortfarande ha samband med skjutande förband. Skerart får den orienteringen samtidigt som hans ställföreträdare fastställer deras position för eldledning. Observationsposten är på plats, han har kontrollerat kikaren och eldhandvapnet. Uppgiften och väntan går nu hand i hand.

Efter 210 minuter uppenbarar sig plötsligen tre svarta fläckar i horisonten. Nu händer allt så snabbt. I soldiset känner gruppen adrenalinkicken samtidigt, efter posten Eyeson.

1704 ger sergeant Skerart order i gruppen som innebär att ett av de tre förberedda mållägena, Hojnalden skall nedhållas omedelbart. Det tar bara sekunder innan eldsignaleringen med 1 salva sänds med DART till FB, och ytterligare 1,5 minut innan granater kraftfullt slår ned i målet. En svävare börjar omedelbart att brinna, Skerart konstaterar att branden sprider sig. Det är olja på yta. Ytterligare granatnedslag, vattenuppkast, brand, eldgivning från svävarna, numera två till antalet, är den dominerande bilden under de närmaste minuterna. Raidföretaget är hindrat och Skerart ser nu tillbakaryckning som nästa avgörande moment. Han ger order om bakåt ett lätt beslut. Helikoptrarna skall plocka upp dem 1730, missar dom tiden får de gå ut ur det område som snart kan vara delvis fientligt. Dessutom slår den fientliga kulspruteelden in mot kusten.

EF påbörjar sin växelvisa tillbakaryckning och den måste gå snabbt, det hinner Skerart konstatera innan han en sista gång ser ut över "oljan på havet" - två av tre svävare är bekämpade och den tredje är obrukbar i anslutning till Hojnalden. Ett fåtal fientliga soldater tar sig iland strax söder om EF position, gruppen avger eld även i den riktningen innan de tar större kliv och oftare. Sergeant Skerart tittar på klockan och börjar bli tveksam huruvida de skall hinna till avtransporten.

1741 ser Skerart Rotblads lugna blick för sista gången, EF har satts av norr Lärbro, uppgiften är löst. Inga skador, bra stridsvärde. Rotblad är imponerad, han önskar gruppen lycka till med "efterarbetet" och återfärden till grupperingen. Fördelningshelikopterplutonen lämnar platsen. Det är tyst. EF konstaterar att får vi helikopterstöd i morgon kan vi lösa en likadan uppgift varsomhelst - Sudret?

Fördelningseldledningsgrupp ur mekeldledningsplutonen A 7 99/00.

Chefen Wisborgs kompani

Invigning av nya radarn på Tofta

Nya hjälpmedel på Tofta skjutfält

CMKG, generalmajor Göran De Geer, klipper av det blå-gula bandet

Torsdagen den 25 maj var det så äntligen dags att inviga den nya radaranläggningen på Tofta skjutfält. Invigningsdatumet har ändrats ett flertal gånger p.g.a att nya saker har tillförts och provats under resans gång. Resultatet har i alla fall blivit mycket bra och unikt i sig självt eftersom både Armén, Flygvapnet och Marinen har varit involverade i projektet. Material och kunskap har utnyttjats från alla tre försvarsgrenarna. C A 7 hälsade inledningsvis alla inbjudna välkomna. Därefter följde en kort genomgång i NBC-anläggningens lektionssal, där några som varit delaktiga i projektet berättade om hur arbetet med att genomföra detta gått till. Efter denna genomgång bjöd A 7/DSA på lunch i nämnda lokal.

Väl stärkta av denna lunch samlades alla inbjudna bakom baracken "Styckjunkaren". Där, invid den nyresta masten, klippte CMKG av det blå-gula bandet på "systemets hjärta" och förklarade officiellt projektet genomfört. Efter denna lilla ceremoni avslutades invigningen med ett studiebesök i anläggningen på Lillklint.

Vad innebär nu detta utbyggda projekt? Jo, i Marsängen och vid Korpklint finns nu två nya radarstationer med avsevärt bättre kapacitet och möjligheter till övervakning av riskområden till havs. På båda platserna finns det dessutom övervakningskameror som ska användas för att identifiera och hjälpa till att upptäcka båtar men även, till viss del, kan användas för att upptäcka överträdelser vid skjutfältets gränser samt att upptäcka bränder. Radarbild och kamerabild kan överföras från Marsängen till anläggningen på Lillklint och även fjärrmanövreras därifrån. Detta har medfört att nu behövs det inte längre någon bemanning i Marsängstornet och inte heller i "kuren" ute på Lillklint. Inte nog med detta, både radarbild och kamerabild från båda platserna kan länkas upp till Sjöbevakningen och därifrån utnyttjas vid behov. Detta kan alltså ske även när inga skjutningar pågår på Tofta.

Fortfarande kvarstår "lite intrimning av systemet och utbildning av dom som skall handha det". Jag räknar med att intrimningen är klar under juni månad samt att utbildningen sedan genomförs fullt ut efter semesterperioden. Jag tackar härmed alla er som hjälpt oss vid A 7/DSA att genomföra detta projekt.

*Gunnar Trennestam
Övnings- och skjutfältssekt/DSA*

Ett så fint besök har nog aldrig Rune Hallgren, sittande vid rr-skärmen, varit med om på sin arbetsplats. Fr.v: Övlt Per Lindqvist (C PSE), Anders Jansson (Batch P 18), Olof Artéus (f.d C Ledsystavd), Göran Wahlqvist (C Lv 2), öv Jörgen Bergmark (C MKG-stab), C A 7 (något skymd), genmj Curt Westberg (tillträdande C MD G) och Göran De Geer (CMKG)

Rapport från Infokontoret

Det närmar sig slutet

Det närmar sig nu slutet för min del på informationskontoret och nu vet vi facit på omstruktureringen här på Gotland för A 7: del.

Informationskontoret kommer att omstruktureras efter sommaren och kvar på kontoret kommer Börje Ljungholm, Göran Bergman, Karin Mörk, Ulf Lansgard och Anders Larsson att finnas. Anders dock bara en dag/vecka. Deras uppgift blir att förbereda för nästa omstrukturering, den som kommer att beröra Underhållsgruppens personal. Själv är jag placerad på Militärdistriktet och kommer att gå personalchefskursen i höst.

Summering av min tid på kontoret

Vi gick ut ganska hårt i höstas och skapade ett stort kontaktnät med Gotlands kommun, Almi, Arbetsförmedlingen, Polisen med flera och inte minst med Trygghetsstiftelsen.

Vi trodde då att Gotland skulle drabbas hårt av omstruktureringen. Vi befarade att cirka 350-400 arbetstillfällen skulle försvinna härifrån. Vi satsade mycket på att utbilda oss själva för att ta hand om "kunderna" på bästa sätt. Turbulensen var mycket stor innan jul, många besökte kontoret och var oroliga för sin framtid. Sammantaget kan man väl säga att det har varit många besök fram till första bemanningsmötet 6-7 april, där i stort sett alla fick som de hade önskat. Alla som ville vara kvar på Gotland fick detta.

Varför gick det så bra

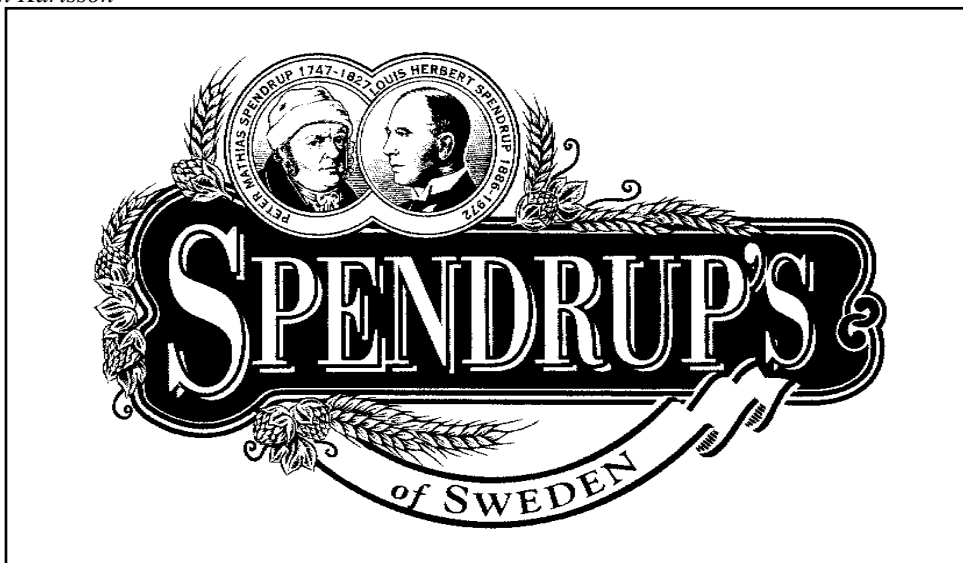
Att resultatet blev så bra beror på att i stort sett alla som hade möjligheten till särskild pension tog denna. Fem A 7:are passade på att utnyttja Försvarsmaktens yrkesväxlingsåtgärder för att skaffa sig en ny utkomst utanför Försvarsmakten genom allt ifrån ICA-handlare till läkarutbildning. Sju A 7:are valde att med hjälp av Trygghetsstiftelsen lämna Försvarsmakten för studier. Självklart har det gynnat oss, som vill vara kvar i Försvarsmakten här på Gotland, att så många valde att nyttja dom "verktyg" som fanns för att lämna Försvarsmakten samt naturligtvis att P 18 fick en utökad personalram.

Hur många har besökt Informationskontoret?

Ett 35-tal A 7:are har varit här vid ett antal olika tillfällen för att se på vilka möjligheter som vi har kunnat erbjuda om det skulle visa sig att de inte skulle få stanna kvar i Försvarsmakten eller på Gotland. Ett 20-tal har varit och pratat med Trygghetsstiftelsen. Jag tror att många var väl förberedda om det skulle ha blivit ett negativt besked vid första bemanningsmötet.

I och med detta vill jag säga lycka till på era nya arbetsplatser, var de nu än är någonstans i Sverige.

Göran Karlsson

*Några bilder från 2000-talets "två" Vårmiddagar...
...den första och den sista!*

Öv Anders Carell, blivande chef för Artilleriregementet, i Kristinehamn, gav order om att "Avge Svenskt lösen med 02:an" innan högtidsmiddagen den 2 juni

Deltagandet var rekordstort! 147 personer tågar här in i militärrestaurangens VIP-matsal

En av årets hedersgäster, öv Peter Molin med sin bordsdam Cathrine Christiansson. Peter kommer f.o.m den 1 juli att vara chef för alla A 7:are som då blir pansarofficerare

Alla njöt av kvällens trerättersmeny där varmrätten bestod av oxmedaljong med kycklingfilé och gåsleverpastej

Öv Anders Carell höll ett föredömligt kort tal. I sitt tal sa Anders att han hade varit orolig för hur stämningen vid A 7 skulle vara p.g.a beslutet om nedläggning. En oro som han nu, med uppriktig glädje, kunde konstatera varit helt obefogad. Det han hade mötts av, var en optimism och framtidstro och någon begravningsstämning gick inte att upptäcka tyckte han

Efter middagen intogs kaffe och avec i personalmatsalen. Därefter spelade "Gotlänningarna" upp till dans och årets inledande vals behövde, till skillnad mot tidigare år, inte genomföras "omgångsvis". Kvällen eller snarare natten avslutades, för dom som orkade, med "vickning" och "disco-dans" på MKG-mässen

Tack för en lyckad kväll

Eva och Gunnar Trennestam

Traditionsarbetet vid A 7

"Överlämnande, främst av minnesstoff och kulturföreteelser från en generation till en annan". Så beskriver Bonniers uppslagsbok ordet TRADITION. Frågan är nu om jag kan beskriva hanteringen av A 7:s och i viss mån även det framtida artilleriets traditioner efter den 30 juni.

I omstruktureringsarbetet fick C ArtSS, överste Anders Carell, i uppgift att leda ett projekt vars mål var/är att bemanna den nya organisationen för artilleriet f.o.m den 1 juli 2000. Projektet fick namnet "Art 2000". Detta för att markera att det är något nytt som skapas och inte någon revidering av nuvarande A 9 i Kristinehamn eftersom det är där det enda artilleriregementet i Sverige kommer att finnas efter den 30 juni i år.

Grunden för "Art 2000" är FM målbild 2010 och vision 2020. Projektet har genomförts i flera delprojekt och jag har varit A 7:s man i delprojekt nr 7 (Dp 7).

Vår (Dp 7) uppgift var att: "Redovisa ett inom artilleriförbanden och dess nuvarande traditionsbärare förankrat förslag på hur artilleriets nuvarande traditioner skall integreras i den nya omstrukturerade armén".

Styran för traditionsverksamheten, inom det framtida artilleriet, skall alltså vara att dels minna om det som en gång har varit men även att utgöra en grund för artilleriet och artilleristernas sammanhållning i framtiden. Vår devis under arbetet har varit: "Traditioner är något som man får - inte något man tar"!

Uppstarten av vårt arbete skedde vid ArtSS i Kristinehamn den 19 och 20 januari. Under dessa två dagar enades vi om vilka punkter och frågor som behövde behandlas. Vi tog även fram en del förslag till lösningar och svar på dessa. Förslag som vi sedan tog med oss "hem" för vidare diskussioner vid respektive hemförband. Målsättningen var att försöka förankra förslagen för att sedan kunna gå vidare i vårt arbete. Följande saker listades:

- * Vad skall det nya artilleriregementet heta och vilken kortbeteckning skall det ha?
- * Hur skall förbandets standar och vapensköld se ut?
- * Regements- och traditionsmarscher?
- * Högtidsdag och valspråk?
- * Vilken färg skall det vara under artillerigranaten?
- * Vägledning av traditioner och traditionsföremål?
- * Inventering av nuvarande åtaganden som bör övertas av det nya artilleriregementet?
- * Stöd till föreningar med militär anknytning?
- * Utbytet med våra vänortsförband?
- * Firande av Sancta Barbara?
- * Ceremonier vid nedläggning och minnesmedaljer?

Namnfrågan, kortbenämningen och färgen under artillerigranaten var prioriterade frågor p.g.a att den 27 januari, d.v.s veckan efter vårt första möte, så var vi kallade till ett traditionsseminarium vid Armémuseum i Stockholm. Om vi redan då hade med oss "ett klart och förankrat förslag i dessa frågor", så var det vår uppfattning att det skulle underlätta ett godkännande vid seminariet och "vi skulle få som vi ville".

Vid detta seminarium, som leddes av Traditionsnämnden i SFHM (Statens Försvarshistoriska Museer) och av protokollsavdelningen vid Högkvarteret, tog vi även upp frågor som rörde: "Skillnaden mellan traditionsmässig sammanslagning och bevarande av minnet, dokumentation vid nedläggning, kontraktsskrivning mellan förband som läggs ner respektive blir kvar samt var som gäller för minnesmedaljer i samband med att ett förband läggs ner."

Dp 7 arbete fortsatte sedan med två möten vid ArtSS i Kristinehamn den 21-22 februari och den 3-4 april. Utöver dessa två sammankomster, där vi fortsatte arbetet med att enas om svaren på frågeställningarna vi tidigare listat, fortsatte arbetet på våra hemförband med att förankra våra tankegångar och förslag. Naturligtvis har en del arbete och utbyte av tankar skett via telefon och via den "nya postgången" d.v.s via elektronisk post. Jag har även försökt, och delvis lyckats, ta reda på hur en del av "dom aktiva" i A 7 Kamratförening och andra A 7:are, som inte tjänstgör vid regementet just nu, har ställt sig till dessa förslag. Det av oss i Dp 7 utarbetade slutdokumentet, med förslag på hur dagens artilleriförbands traditioner skall överlämnas till det framtida artilleriet, redovisades den 5 april för projektledaren överste Anders Carell.

Med ovanstående har jag försökt beskriva hur arbetet med att ta fram ett artillerigemensamt traditionsunderlag har gått till. Här nedan tar jag upp en del av resultatet av detta arbete och en del annat som kan vara av intresse för en Gotlandsartillerist.

"Artilleriregementet" blir namnet på regementet i Kristinehamn och kortbenämning blir A 9. Kortbenämningen används som bekant redan idag i Kristinehamn så det hade varit dumt att ändra den. Detta förstår naturligtvis en A 7:are, för när det nu är nästa 15 år sedena vi flyttade, är A 7 fortfarande synonymt med Korsbetningen och Visborgsslätt med P 18.

Artilleriregementets heraldiska vapen blir "Lilla riksvapnet med två korslagda eldrör bakom". Det är samma vapen som "Kungliga artilleriregementet" hade fram till uppdelningen år 1794 och som då fördes vidare vid Svea artilleriregemente.

Artilleriregementet kommer inledningsvis att föra två stycken standar A 7:s och A 9:s samt A 3:s hedersstandar. När och om nytt standar tillförs Artilleriregementet skall det nya standaret visa att en traditionsmässig sammanslagning har skett. D.v.s att på det nya standaret skall det finnas en koppling till dom sammanslagna förbanden, t.ex och troligtvis A 7:s vapen i miniatyr att utsmycka detta nya standar. Till detta får endast de två inre hörnen användas, vilket borde innebära att A 7 vapen hamnar i det övre hörnet och att nuvarande A 9 vapen hamnar i det nedre hörnet. Att vårt vapen hamnar högst upp tycker jag känns väldigt bra. A 3:s hedersstandar kan och ska även vid tillförande av nytt standar föras jämte det nya just p.g.a att det är ett hedersstandar. Standarfrågan aktualiseras åter genom Fankommittén inom något eller några år.

Färgen under framtida artilleristers granat på axelklaffarna skall vara "artilleriröd". Tanken är att den skall markera samhörighet mellan alla artillerister oavsett var man geografiskt tjänstgör. Kopplingen finns även till att artillerister i många andra länder använder sig av den röda färgen och jag tror naturligtvis att det även kommer att uppskattas av alla f.d A 6:are.

Artilleriregementets marsch blir nuvarande A 9:s marsch. Helt enkelt därför att den anses mycket lätt att marschera till. A 7:s marsch blir bra, liksom A 3:s traditionsmarsch vid Artilleriregementet och skall spelas direkt i anslutning till regementsmarschen. En variation till detta är att istället blåsa A 7:s, respektive A 3:s igenkänningssignal p.g.a tidsförhållandena vid det aktuella tillfället.

Artilleriets officiella högtidsdag kommer att vara den 26 maj och firas till minnet av datumet på det kungliga brev som 1794 delade upp Kungliga artilleriregementet i Svea, Göta, Wendes och Finska artilleriregementena. Dessutom kommer de fyra insatshaubitsbataljonerna vid Artilleriregementet att heta Svea (1.), Göta (2.), Wendes (3.) och Norrlands artilleribataljon (4.). Utbildningsbataljonen i Kristinehamn kommer att heta Bergslagsbataljonen och i Boden blir det Norrlands artilleribataljon. Artilleri som ingår i nationell skyddsstyrka och är predestinerad för Gotland, benämns Gotlands artilleribataljon (7.) eller komp beroende på storlek.

Artilleriregementets valspråk blir "Ultima Ration Regum". Betydelsen, som bör vara välkänd i artillerikretsar, lyder "Konungarnas yttersta argument" och var ofta ingraverad i äldre "stycken" (pjäser).

Presteruds herrgård, som ligger vid Väneren bara några hundra meter utanför regementsområdet i Kristinehamn, blir "Artillerimässen". Denna kommer att ha rum med kortbenämningarna för samtliga f.d artilleriregementen. Så där ska vi i framtiden kunna hitta A 7-rummet som då skall vara inrett med saker som vi skickat till Kristinehamn. Tanken är även att framtida chefer vid Artilleriregementet skall kunna passera genom dessa rum och för nya artillerister kunna förmedla lite kunskap om det som en gång varit, d.v.s artilleriförbandens historia och traditioner.

A 7 kommer att i traditionsänseende sammanslås med Artilleriregementet i Kristinehamn och varför det blev Kristinehamn och inte P 18 i Visby hoppas och tror jag att Du som läsare förstår efter att ha läst ovanstående. Motivet är helt enkelt att få med A 7:s historia in i det framtida artilleriet och det tillsammans med dom andra artilleriförbanden i landet. Om en "uppväxling av förband" sker i framtiden, kommer i fall av ett artilleriförband åter skulle tillföras det gotländska försvaret, våra traditioner att återföras till vår kära ö. Ett kontrakt som reglerar detta kommer att upprättas mellan A 7 och Artilleriregementet.

Om valet istället för Kristinehamn hade blivit P 18, som säkert mycket väl hade klarat av att ta emot A 7:s traditioner, hur skulle då P 18 ställa sig till att även göra samma sak för Lv 2 och KA 3 som ju även dom skall läggas ner. Den uppgiften, tror jag, att ansvara för traditioner ifrån ett art- och lvförband samt även ett marint förband hade blivit svårt att leva upp till för P 18.

Nu blev valet istället att be P 18 bevara minnet av A 7 och det finns ingen som kan konkurrera med P 18 om denna uppgift. P 18 har åtagit sig uppgiften och det tycker jag att alla Gotlandsartillerister skall glädjas över. Det kommer att upprätta ett kontrakt mellan P 18, A 7 och A 7 Kamratförening. Detta kontrakt kommer att innehålla uppgifter om placering och vård av traditionsföremål som även i fortsättningen kommer att finnas kvar på Visborgsslätt och minna om Gotlands artilleriregemente. Vidare kommer det i kontraktet att finnas uppgifter om vilket stöd som P 18 kommer att lämna till A 7 Kamratförening och en del andra saker som vi blivit överens med Gotlands regemente P 18 om att dom skall åta sig för att kunna bevara A 7 minne i framtiden på ett klokt sätt. Detta är inte minst viktigt nu med tanke på de många A 7:are som

börjar sin nya tillsvidareanställning vid P 18 den 1 juli.

Avslutningsvis några ord om A 7:s minnesmedalj. Den skall tilldelas tillsvidare och tidsbegränsat anställda vid regementet, de som gått i särskild pension sista året, våra reservofficerare, våra aspiranter och naturligtvis våra f.d regementschefer. Minnesmedaljen utgörs av A 7 förtjänstmedalj i silver. På framsidan regementets kartuschplåt m/1949 med ornamentering samt texten Gotlands artilleriregemente. På baksidan i relieftext "Till minne av Gotlandsartilleriet 1711-2000". Året 1711 var det år, då löjtnant Axel Hägg den 4 juni etablerade en artilleristat här på Gotland och sedan dess har artilleriet alltid ingått i det gotländska försvaret. Medaljbandet blir randigt i färgerna rött-grönt-rött. Tanken är att låta den artilleristiskt röda färgen omsluta A 7:s gröna. Jag hoppas att jag här ovan har lyckats med att lämna några svar på dom frågor som säkert finns runt omkring vårt förbands nedläggelse när det gäller traditioner m m.

A 7 Kamratförening kommer att fortleva och vi måste alla tillsammans hjälpa till att göra den till en livaktig förening. Genom att vi umgås och gör saker tillsammans skall vi behålla, utveckla och överföra A 7:andan i våra nya yrkesroller varhelst dessa utövas även efter det att A 7 är ett minne blott.

Gunnar Trennestam

Välkomna till oss!

OKQ8

Släpvagnar
Hyrbilar
Däckservice
Polering
Snabbtvätt
Oljebyte
Diesel
Tillbehör
Vaxning
Tvätthall

*Bosse, Pär, Anders
Scheelegatan 8
Tel: 211256 Fax: 211520*

RIMI ★
Visby
0498-21 44 30

Öppettider:
Vardagar 8-21 **Lördag-Söndag 9-19**

A 7 Bäste kamrat

Jonas fick ur C A 7 hand motta den sedvanliga gåvan, en litografi, med motiv från Tofta skjutfält (Korpklint), av konstnären Örjan Håkansson

Som sista Bäste kamrat vid A 7 utsågs Jonas Hultgren från Stockholm. Jonas har under det gångna året genomfört sin värnplikt som drivmedelsgruppchef vid Carlswärds kompani.

Årets motivering lyder enligt följande:

Jonas har utstrålat en positiv attityd till och under värnplikten. I de två plutoner han under sin tio månader långa värnplikt ingått i, har han utan några fördomar umgåtts med och gjort ett gott intryck hos många värnpliktiga.

Jonas uppfattas som en väldigt social människa runtom på kompaniet och han har alltid ett öra ledigt att lyssna på vad man har att säga. Han är en riktig arbetsmyra och sköter alltid sin drivmedelstjänst på ett utomordentligt vis samtidigt som han söker nya kunskaper i andra befattningar på kompaniet.

Han är väldigt hjälpsam och initiativrik till sin natur vilket vi alla har fått erfara i våra befattningar. Dessa goda sidor hos Jonas gör honom till en mycket god kamrat och förebild för oss alla.

Förbandschefsmöte artilleri

Artilleriets förbandschefer och personalchefer samlades den 3-4 juni på Gotland för ett "sista" förbandschefsmöte.

Mötet leddes av nuvarande chefen för ArtSS och från 1 juli chefen för det enda kvarvarande artilleriregementet i landet, överste Anders Carell.

Under tiden mötet genomfördes erbjöds medföljande damer en nordlig resa till Krusmyntagården och Lummelundagrottorna under handfast ledning av den allerstädes närvarande Klas-Göran Buskas.

Efter en utsökt middag på Visby hotell, där för övrigt Sven-Åke Asklander avtackades, vidtog en guidad vandring i Visby under ett par soliga förmiddagstimmar.

Deltagande chefer var från A 3 - överste Rolf Ohrlander, A 7 - överstelöjtnant Bo Hansson, A 8 - överstelöjtnant Torbjörn Larsson, A 9 - överste Birger Almlöv och ArtSS - överste Anders Carell.

Anders Nilsson

KONTAKTLINSER UTAN KRÅNGEL
- den skötselfria dygnet-runt-linsen -

NIGHT TIME™

DAY TIME™

ALL THE TIME™
Up to 30 NIGHTS Extended Wear

Focus NIGHT & DAY

© CIBA Vision 2000

TELLS
UR & OPTIK AB
ÖSTERPORT - VISBY
Tel. 0498 - 27 12 00
Fax 0498 - 21 30 01

Klockmäster **DIN optiker**

Certifierad enligt ISO 9002
April 1998

**Vi utför reparation, service och
tillverkning inom följande områden:**

Fordon (spec. terräng)
Svets/Smide
Maskinbearbetning
Sadelmakeri

Vapen
Data
Telekommunikation
Elmekanik

Telefon 0498-295636
Telefax 0498-295634

621 86 VISBY

En riktig optiker
garanterar
att du alltid blir
helt nöjd.

 SYNSAM
www.synsam.se

 SYNSAM VISBY

Adelsgatan 1, Visby.
Tel. glasögon 0498-21 18 79, linser 0498-21 34 50

Öresundsbron "invigd av CA 7"

Efter 350-årig "exil" är nu åter Skåne "förankrat" med Själland. Den 1 juli invigs broförbindelsen över Öresund av Kronprinsessan Viktoria samt av Kronprins Fredrik.

Under pingsthelgen genomfördes en "invigning av bron" med deltagande av cirka tvåhundrausen personer av olika nationalitet. Ett antal arrangemang i form av brocykling, brovandring, färd med inlines, löpning m m gick av stapeln under fredag, lördag och söndag.

A 7 deltog pingstafton (undertecknad med familj) i brovandringen, cirka 2,5 mil. Promenaden startade vid Lernacken via högbrodeln (cirka 70 m hög) till den konstgjorda ön Pepparholmen. Efter rast-vila samt danskt mellanmål gick färden tillbaka till den svenska sidan. Allt i ett strålande sommarväder och kan ses som ett "soldatprov".

GOTLÄNNINGAR!

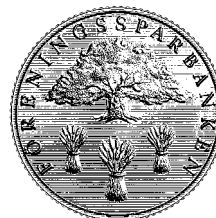
Hyr ut stugan genom oss när ni inte är här. Vi har unik Trygghetsförsäkring och nyckelutlämning.
Betaling var 14:e dag.

Ring
0498-20 12 40
och dela med dig av
vårt vackra Gotland.

GOTLANDS RESOR
www.gotlandsresor.se

Räkna nu. Sälj efter nyår.

Om du vill tjäna lite tid inför försäljningen av din villa nästa år, låt oss räkna på affären redan nu. Då vet du om du vill vara med i våra annonser efter nyår. Vi gör en kostnadsfri nettokalkyl som ger svar på hur mycket som blir över sedan lån, skatt och omkostnader är betalda. Välkommen nu! God Jul!

Fastighetsbyrå

Österväg 12, Visby
Tel: 0498-21 80 40

Nu har det hänt igen!

Helt plötsligt dök det upp hjul till en, som de uttryckte det, B 17 Flygande fästning. Bombplanet som nödlandade på Mästermyr 1944. Det låter otroligt men kan mycket väl vara sant. I skrivandets stund så har jag inte hunnit undersöka det. Mer troligt är, att det kan vara hjul till en S16 Caproni, som användes till spaningsflygning under 2. världskriget. Hur kom då detta hjul till Gotland? Jo, det var Albin Larssons maskinverkstad, som fanns både i Hemse och Havdhem. Denne finurlige uppfinnare och konstruktör köpte in Capronins kompletta landställ, när dessa skrotades efter kriget, och byggde specialvagnar av olika slag. Gotlands Flygmuseum har sedan tidigare en vagn som finns med i utställningen. Det fantastiska är att det inte finns några hela Caproniflygplan bevarade.

Gör ett besök på Gotlands Flygmuseum där det finns mycket mer sevärt med hangaren full av flygplan och en historisk miljö med den gamla stationsbyggnaden och hangaren bevarad.

Öppet hela sommaren till 31 augusti dagligen 1100-1700.

Övriga tider efter bokning på telefon 0498-21 04 05.

Nu kan du även äta dagens rätt i nyöppnade Restaurang Silvervingen. Den är öppen dagligen från 0800-1700. Telefon till restaurangen 0498-21 04 38.

Mc-ordonnans på 50-talet kunde vara en ganska kall sysselsättning. En av många fina bilder som kommit in till Gotlands Flygmuseum.

Har du bilder på något flygplan som landade på Gotland under andra världskriget eller Visby flygplats på 1950-talet, kontakta Stefan Olofsson på Gotlands Flygmuseum telefon 0498-21 04 05 kl 1100-1700 alla dagar

ÖSTERBY BRÄDGÅRD

ÖSTERBYVÄG 28, VISBY

BYGGVAROR

■ VIRKE LISTVERK	■ GULLFIBER
■ BYGGSKIVOR, GIPS o. SPÅN	■ ICOPAL-PAPP
■ SLIPSERVICE	■ PLYFA-PLYWOOD
■ TRYCKIMPREGNERING	■ BOSTIK LIM
■ SÅGNING - HYVLING	■ HP-FÄRG

ÖPPET: 7.00-16.30. Lunchstängt 12.00-12.30
Lördagar 9.00-12.00

Tel. 0498-21 04 10, 21 66 29

Telefax 0498-21 42 75

- HALLEN

- En lysande affär

Skarphällsgatan 4.

Tel: 0498-21 77 80. Fax: 0498-21 96 60

VÄXTHUSET
Linds AB-Terra Nova
0498-27 77 33, 27 77 31

- Krukväxter, snittblommor
- Vackra binderier
- Plantskoleväxter -
vår, sommar, höst

ÖPPETTIDER: Vardagar 9-19
Lörd.-söndagar 9-17
SOMMARTIDER: 1/7-31/8
Vardagar 9-18
Lörd.-söndagar 9-15

RÄTT PRIS PÅ KVALITETSVITVAROR
STORMARKNAD

LOP **HOME**
ettersson

Måndag-fredag 9-18, Lördag 10-13
Skarphällsgatan 11, Tel: 27 90 60

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 460 medlemmar, bosatta främst i Östergötland, Mälardalen och på Gotland.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * orientera om och vidmakthålla kontakten med våra förband
- * vårda vårt förbands traditioner
- * utse årsklassens bästa kamrat
- * ge ut Gotlandsartilleristen med två nummer per år

Styrelse

Ordförande:	Rolf Larsson	Revisorsuppleanter:	Sven-Erik Larsson
Vice ordförande:	Olle Bjurström		Rolf Hansson
Sekreterare:	Gunnar Trennestam	Suppleanter:	Klas-Göran Buskas
Kassör:	Sune Ronqvist		Karl Lindström
Ledamöter:	Allan Olofsson		Agneta Pettersson
	Tore Svensson		Lena Åman
	Sven-Ove Alfström		
	Staffan Thurgren		
	Bertil Nylund		
	Ove Ekedahl		
	Svenerik Johansson		
Revisorer:	Tommy Sjöli	Valberedning:	Leo Lövdahl
	Göthe Andersson		Leif Svensson

Verksamhetsplan hösten 2000

7 september	Ärtlunch
19 oktober	Föreningsmöte i Tingstäde med studiebesök i fästningen
22 november	Informationsmöte i Stockholm
1 december	Firande av Sancta Barbara i A 7 Offsällskaps regi
4 december	Presstopp för Gotlandsartilleristen

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-

Anmälan sker på Postgirokonto 18 98 82-4

Adress:
A 7 Kamratförening
Gunnar Trennestam
MKG
621 86 VISBY